

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การดำเนินการจัดการศึกษาของรัฐที่ผ่านมา ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศได้รับการศึกษาภาคบังคับ อัตราการเรียนต่อของนักเรียนที่จบการศึกษาภาคบังคับแล้วเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ยังต่ำมาก การศึกษาต่อระดับมัธยมศึกษาขึ้นอยู่กับสภาพเศรษฐกิจ กล่าวคือ ถ้าหากฐานะทางเศรษฐกิจของประชาชนดี อัตราการศึกษาต่อระดับมัธยมศึกษาสูง แต่ถ้าหากฐานะทางเศรษฐกิจของประชาชนไม่ดี ยากจน อัตราการศึกษาต่อระดับมัธยมศึกษาต่ำ ดังปรากฏในรายงานของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ที่ได้กล่าวถึงสาเหตุที่สำคัญของการไม่เรียนต่อเมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 คือ

1. นักเรียนและผู้ปกครองยังไม่เห็นคุณค่าหรือประโยชน์ของการเรียนระดับมัธยมศึกษา
2. ผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดี ไม่สามารถส่งบุตรหลานเข้าเรียนต่อได้และต้องการให้นักเรียนช่วยทำงานบ้าน รวมทั้งช่วยครอบครัวหารายได้
3. การคมนาคมระหว่างบ้านและโรงเรียนมัธยมศึกษาไม่สะดวก
(สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2535)

ในปีการศึกษา 2530 กระทรวงศึกษาธิการได้มีโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งการดำเนินงานที่ผ่านมากลendaleรัฐมนตรีได้อนุมัติให้กรมสามัญศึกษา และกรมการศึกษานอกโรงเรียนรับผิดชอบดำเนินงาน การปฏิบัติงานมีข้อจำกัดหลายประการ

ในปีการศึกษา 2532 นักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีอัตราการเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ทั้งในระบบและนอกระบบโรงเรียนร้อยละ 50.87 ภายหลังจากที่สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2533 ได้ดำเนินการโครงการนำร่องขยายการศึกษาภาคบังคับตั้งแต่ปีการศึกษา 2533

ในปีการศึกษา 2534 มีอัตราการเรียนต่อของนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ส่วนใหญ่มีอายุ 11 - 12 ปี ยังไม่สามารถเข้าสู่ตลาดแรงงานได้ เนื่องจากกฎหมายห้ามใช้แรงงานเด็กที่มีอายุต่ำกว่า 13 ปี และสิ่งสำคัญประการหนึ่งคือ ตลาดแรงงานส่วนใหญ่ต้องการแรงงานที่มีคุณภาพ มีการศึกษาอย่างต่ำระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ดังนั้นการขยายการศึกษาขั้นพื้นฐานของประชาชนให้สูงขึ้นจึงมีความสำคัญและจำเป็นต่อการพัฒนาการศึกษา เศรษฐกิจ และสังคม ดังได้ระบุไว้ในนโยบายของแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2530 - 2534) ว่า "เร่งจัดการศึกษาให้เหมาะสมกับความต้องการทางการศึกษาในด้านการพัฒนาบุคคล และให้สัมพันธ์กับการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการพัฒนาประเทศ"

แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (2535 - 2539) ให้ความสำคัญเรื่องการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังได้ระบุไว้ในนโยบายการศึกษาขั้นพื้นฐานดังนี้ "เร่งปรับปรุงการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อให้เป็นการศึกษาขั้นพื้นฐาน และขยายการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อให้ผู้จบประถมศึกษาได้เข้าเรียนต่อมากขึ้น"

กระทรวงศึกษาธิการ จึงได้กำหนดมาตรการและวิธีการดำเนินงานตามนโยบายและเป้าหมายในช่วงแผนพัฒนาการศึกษา ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535 - 2539)

1. ปรับปรุงหลักสูตร และการจัดการเรียนการสอนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ตามรูปแบบและวิธีการขยายการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ให้ความสำคัญตอบสนองต่อความต้องการของท้องถิ่น ตลอดจนความแตกต่างระหว่างบุคคล และให้สนองความต้องการของผู้เรียนให้มากที่สุด โดยให้มีโครงสร้างของหลักสูตรประกอบด้วย 3 กลุ่มวิชาใหญ่ คือ กลุ่มสมรรถภาพพื้นฐาน กลุ่มวิชาการ และกลุ่มประสบการณ์อาชีพ โดยกลุ่มสมรรถภาพพื้นฐานนั้นต้องจัดให้เด็กทุกคนได้เรียนและได้รับประสบการณ์จากการเรียนอย่างเดียวกัน ส่วนกลุ่มวิชาการและกลุ่มประสบการณ์อาชีพนั้น จัดให้ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนได้สัดส่วนมากน้อยแตกต่างกันไประหว่างเด็กที่เรียนในเมืองกับชนบท

2. เ่งขยายบริการการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นทั้งการศึกษาในระบบโรงเรียน และนอกระบบโรงเรียนในรูปแบบ และวิธีการที่หลากหลาย จัดให้มีระบบการถ่ายโอนหน่วยการเรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำประสบการณ์จากการทำงานประกอบอาชีพที่เทียบเป็นหน่วยการเรียนได้ และให้มีระบบการถ่ายโอนหน่วยการเรียนระหว่างสถานศึกษาในสังกัดเดียวกันและต่างสังกัด และระหว่างการเรียนในระบบโรงเรียนและการศึกษานอกโรงเรียน

3. จัดให้มีระบบการประชาสัมพันธ์และรณรงค์ให้ผู้ปกครองของเด็กเห็นความสำคัญ และประโยชน์ของการเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในลักษณะที่เป็นรูปอย่างกว้างขวางและจริงจัง

โรงเรียนในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ได้ใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ซึ่งกรมวิชาการ (2534) ระบุว่าเนื้อหาของหลักสูตรประกอบด้วยวิชาบังคับ (บังคับแกนและบังคับเลือก) รวม 57 หน่วยการเรียนรู้ วิชาเลือกเสรี 33 หน่วยการเรียนรู้ และกิจกรรม 5 คาบ/สัปดาห์/ภาค สำหรับวิชาเลือกเสรี โรงเรียนในโครงการดังกล่าวได้เลือกสอนวิชาภาษาอังกฤษในกลุ่มวิชาภาษา ซึ่งเป็นภาษาต่างประเทศเป็นวิชาเลือกเสรี ซึ่งพอจะจัดการเรียนการสอนได้เนื่องจากมีปัจจัยที่เอื้อบางประการ ดังที่สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ และกระทรวงศึกษาธิการ (2535) ให้เหตุผลว่าโรงเรียนประถมศึกษามีครูจำนวนหนึ่งที่มีความรู้ ความสามารถจบบัณฑิตภาษาอังกฤษโดยตรง มีประสบการณ์การสอนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 เคยเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอก และวิชาโท ในระดับประกาศนียบัตรการศึกษาชั้นสูงหรือเคยเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษามาก่อน และในส่วนของนักเรียนก็เป็นผู้จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 มาแล้ว และมีพื้นฐานพอจะเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่อไปในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นได้ ซึ่งสอดคล้องกับกรมวิชาการ (2533) ที่ระบุว่าวิชาเลือกเสรีเป็นวิชาที่มุ่งให้ผู้เรียนได้ค้นหาความถนัดความสามารถ อันจะเป็นเครื่องชี้แนะให้ตัดสินใจเลือกเรียนวิชาได้เหมาะสม และได้พัฒนาสติปัญญา ตลอดจนความสามารถสูงตามศักยภาพของผู้เรียนแต่ละคน

วิชาภาษาอังกฤษจึงเป็นวิชาภาษาต่างประเทศที่มีความสำคัญ และเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนทั้งในด้านการประกอบอาชีพ การดำรงชีพ และการศึกษาต่อระดับที่สูงขึ้น ตั้งแต่เริ่มมีหลักสูตรจนถึงหลักสูตรพุทธศักราช 2503 วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาสามัญบังคับให้เรียนตั้งแต่ระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้น ต่อมาเมื่อประกาศใช้หลักสูตรพุทธศักราช 2521 กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดให้โรงเรียนประถมศึกษา สอนวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาเลือก ในกลุ่มประสบการณ์พิเศษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 และได้กำหนดให้โรงเรียนมัธยมศึกษาสอนวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาเลือกในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และโดยเหตุที่คนไทยนิยมเรียนภาษาอังกฤษกันมาก ประกอบกับเป็นความประสงค์ของผู้ปกครองที่ต้องการให้บุตรหลานของตนได้เรียนภาษาอังกฤษ และยังสอดคล้องกับแนวดำเนินการตามแผนการศึกษาแห่งชาติ

พุทธศักราช 2535 ที่ระบุว่า รัฐต้องส่งเสริมให้สถานศึกษาจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศและใช้ครูที่มีความสามารถในการฝึกทักษะทางภาษาด้วย (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2535)

โรงเรียนประถมศึกษา โครงการขยายโอกาสทางการศึกษาระดับพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ได้เลือกสอนวิชาภาษาอังกฤษ โดยยึดแนวทางจากจุดประสงค์ของหลักสูตรเป็นหลักในการจัดการเรียนการสอนตามที่กรมวิชาการ (2533) กำหนดไว้ว่าให้นักเรียนมีความเข้าใจในหลักเกณฑ์การใช้ภาษา อันเป็นพื้นฐานในการเรียนภาษาอังกฤษมีทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนที่จะใช้ภาษาในการสื่อสารได้ตามโอกาสและความเหมาะสมกับวัย มีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษอันเป็นภาษาสากล และเห็นแนวทางในการนำภาษาอังกฤษไปใช้ประโยชน์เมื่อผู้เรียนมีความสนใจ และเห็นความสำคัญของวิชาภาษาอังกฤษก็สามารถเลือกเรียนวิชาภาษาอังกฤษได้อีกในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งโรงเรียนประถมศึกษาได้ขยายโอกาสให้เรียนต่อได้โดยจัดเป็นวิชาเลือกเสรีตามจุดประสงค์ของหลักสูตรที่กำหนดว่า เพื่อพัฒนาความสามารถ ความถนัด และความสนใจในภาษาต่างประเทศของผู้เรียนให้มีทักษะเบื้องต้นในด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน ในภาษาที่เลือกเรียนสำหรับใช้ในการสื่อสาร การแสวงหาความรู้และเป็นพื้นฐานในการศึกษาภาษาในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งให้รู้วัฒนธรรมที่สอดแทรกอยู่ในภาษาและให้เห็นคุณค่าของภาษาที่เลือกเรียน ตลอดจนมีนิสัยรักการอ่าน (กรมวิชาการ, 2534)

การจัดหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น กรมวิชาการ (2533) มิได้กำหนดรายวิชาภาษาอังกฤษตามชั้นเรียน แต่กำหนดตามพื้นฐานของผู้เรียนและตามโครงสร้างของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นได้กำหนดวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาเลือกเสรี เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนตามความต้องการของแต่ละบุคคล นั่นคือ

- ปีที่ 1 สำหรับผู้เริ่มเรียนหรือมีพื้นฐานไม่เพียงพอจากระดับประถมศึกษา
- ปีที่ 2 สำหรับผู้ที่เรียนปีที่ 1 มาแล้ว หรือสำหรับผู้มีพื้นฐานมาก่อน และผ่านการทดสอบของโรงเรียน ได้รับการยกเว้นไม่ต้องเรียนชั้นปีที่ 1
- ปีที่ 3 สำหรับผู้เรียนปีที่ 2 มาแล้ว

รายวิชาภาษาอังกฤษทั้ง 3 ปี แบ่งออกเป็น 6 กลุ่มดังนี้ คือ

กลุ่มที่ 1 วิชาหลัก เป็นวิชาในลักษณะทักษะสัมพันธ์ คือสอนทั้งฟัง พูด อ่าน เขียน มี 6 รายวิชา

กลุ่มที่ 2 วิชาเสริมทักษะ รายวิชาในกลุ่มนี้จัดไว้เสริมรายวิชาในกลุ่มที่ 1 เป็นการเสริมทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน ให้คสองแควส แม่เฒ่าจีน

กลุ่มที่ 3 วิชาอ่านอังกฤษเบื้องต้น รายวิชาในกลุ่มนี้สำหรับผู้ไม่ประสงค์จะเรียนภาษาอังกฤษต่อไปในระดับสูงขึ้นไป มี 4 รายวิชา

กลุ่มที่ 4, 5 และที่ 6 วิชาทักษะ ฟัง - พูด วิชาทักษะอ่านและวิชาทักษะเขียน เป็นรายวิชาสำหรับปีที่ 3 มีกลุ่มละ 2 รายวิชา ผู้เรียนจะเลือกเรียนรายวิชาจากกลุ่มนี้ควบคู่ไปกับวิชาหลักหรือไม่ก็ได้ การเลือกจะต้องเป็นไปตามที่กำหนดไว้

ดังจะเห็นได้ว่า วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาหนึ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง ในการเป็นพื้นฐานการเรียนรู้ในวิชาอื่น ๆ เช่น คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ คอมพิวเตอร์

นับตั้งแต่กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) เป็นต้นมา กรมวิชาการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการมัธยมศึกษา เช่น กรมสามัญศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ได้มีการติดตามผลการใช้หลักสูตรดังกล่าวเป็นระยะ ๆ อย่างต่อเนื่อง คือ กรมวิชาการได้ดำเนินการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นทุกสังกัดในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในปีการศึกษา 2538 ทั่วประเทศ โดยประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในด้านความรู้ ความคิด ในวิชาภาษาไทย ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคม พละนามัย การงานพื้นฐานและอาชีพ การคิดและแก้ปัญหา และประเมินด้านความรู้สึกทางด้านคุณลักษณะทางคุณธรรมและค่านิยม

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยร้อยละด้านความรู้ ความคิด วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เฉพาะโรงเรียนในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษารุ่นพื้นฐานของเขตการศึกษา 12 ปรากฏตามตารางดังนี้

คะแนนเฉลี่ยร้อยละวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนโครงการขยาย
โอกาสทางการศึกษาระดับพื้นฐาน เขตการศึกษา 12

เขตการศึกษา 12	คะแนนเฉลี่ยร้อยละ
นครนายก	25.43
ปราจีนบุรี	17.70
ฉะเชิงเทรา	26.01
สระแก้ว	42.79
ชลบุรี	19.76
ระยอง	18.84
จันทบุรี	17.95
ตราด	18.76
เฉลี่ยในเขต 12	23.39

(ข้อมูลสังเคราะห์จากการประเมินคุณภาพนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ใน
ปีการศึกษา 2538 ระดับประเทศของกรมวิชาการ)

จากตาราง ค่าเฉลี่ยร้อยละของวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขต
การศึกษา 12 มีค่าเท่ากับ 23.39 จังหวัดที่มีค่าเฉลี่ยร้อยละสูงสุดคือจังหวัดสระแก้ว 42.79
จังหวัดที่มีค่าเฉลี่ยร้อยละต่ำสุดคือจังหวัดปราจีนบุรี 17.70

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยร้อยละด้านความรู้ ความคิด วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เฉพาะโรงเรียนในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาระดับพื้นฐาน สำนักงาน
คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติในระดับประเทศ ปรากฏตามตารางดังนี้

คะแนนเฉลี่ยร้อยละวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนโครงการขยาย
โอกาสทางการศึกษาระดับพื้นฐาน ระดับประเทศ

เขตการศึกษา	คะแนนเฉลี่ยร้อยละ	ลำดับที่
1	29.12	6
2	23.84	10
3	29.19	5
4	23.86	11
5	26.01	9
6	36.03	4
7	40.45	1
8	36.79	3
9	39.42	2
10	28.42	7
11	27.30	8
12	23.39	12

(ข้อมูลสังเคราะห์จากการประเมินคุณภาพนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ใน
ปีการศึกษา 2538 ระดับประเทศของกรมวิชาการ)

จากตารางจะพบว่า คะแนนเฉลี่ยร้อยละวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ใน
โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับประเทศ ในเขตการศึกษา 12 จะมีคะแนน
เฉลี่ยร้อยละที่ต่ำที่สุด คือ 23.39 ต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยร้อยละของสำนักงานคณะกรรมการการ
ประถมศึกษาแห่งชาติ คือ 28.64 และต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยร้อยละของประเทศ คือ 25.76

จากเหตุผลดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521
(ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) วิชาภาษาอังกฤษกำลังประสบปัญหาเนื่องจากหลักสูตรดังกล่าว
ได้ถูกนำไปใช้ในโรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะ
กรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ในเขตการศึกษา 12

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการดำเนินงานการใช้หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษระดับ
มัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12 เพื่อจะได้ศึกษาการดำเนินงานและ

ปัญหาการดำเนินงานการใช้หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12 ว่ามีการดำเนินงานการใช้หลักสูตรอย่างไร และมีปัญหาการใช้หลักสูตรอย่างไร โดยการศึกษาจากผู้เกี่ยวข้องการใช้หลักสูตร อันได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ โดยมุ่งศึกษา 4 ด้าน คือ

1. การเตรียมการดำเนินงานการใช้หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)
2. การดำเนินงานการใช้หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)
3. การประเมินผลการดำเนินงานการใช้หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)
4. ปัญหาการดำเนินงานการใช้หลักสูตร วิชาภาษาอังกฤษมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)

งานวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้ยังไม่มีผู้ศึกษาและวิจัยมาก่อน ผู้วิจัยคาดว่าผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นข้อมูลที่เป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตร และพิจารณาแก้ไขปรับปรุงการใช้หลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) รายวิชาภาษาอังกฤษดังกล่าวให้มีความสมบูรณ์เหมาะสม และส่งผลในด้านผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการดำเนินงานการใช้หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12
2. เพื่อศึกษาปัญหาการดำเนินงานการใช้หลักสูตร วิชาภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12

ขอบเขตการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาการดำเนินงานและปัญหาการดำเนินงานการใช้หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12 ในปีการศึกษา 2533 - 2539

2. ผู้วิจัยมุ่งศึกษาการดำเนินงาน และปัญหาการดำเนินงานการใช้หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ตามแนวคิดเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรในด้านต่าง ๆ ดังนี้

2.1 การเตรียมการดำเนินงานการใช้หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ประกอบด้วย

- 2.1.1 การวางแผนการดำเนินงานการใช้หลักสูตร
- 2.1.2 การเตรียมประสานงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- 2.1.3 การเตรียมบุคลากรในโรงเรียน
- 2.1.4 การเตรียมจัดการเรียนการสอน
- 2.1.5 การเตรียมจัดครูผู้สอน
- 2.1.6 การเตรียมเอกสารประกอบหลักสูตร
- 2.1.7 การเตรียมสื่ออุปกรณ์การสอน
- 2.1.8 การเตรียมสถานที่ที่ใช้สอน
- 2.1.9 การเตรียมบริการแนะแนว
- 2.1.10 การเตรียมการนิเทศ
- 2.1.11 การเตรียมการวัดผลประเมินผลตามหลักสูตร
- 2.1.12 การเตรียมการประเมินผลการดำเนินงานการใช้หลักสูตร
- 2.1.13 การประชาสัมพันธ์การใช้หลักสูตร

2.2 การดำเนินงานการใช้หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)

- 2.2.1 การจัดการเรียนการสอน
- 2.2.2 การใช้สื่ออุปกรณ์ประกอบการสอน
- 2.2.3 การสอนซ่อมเสริม

2.2.4 การจัดบริการแนะแนว

2.2.5 การวัดผลประเมินผล

2.2.6 การนิเทศและติดตามผล

2.3 การประเมินผลการใช้หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)

2.3.1 การเตรียมการดำเนินงานการใช้หลักสูตร

2.3.2 การดำเนินงานการใช้หลักสูตร

2.4 ปัญหาการดำเนินงานการใช้หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษา
ตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)

2.4.1 ปัญหาการเตรียมการดำเนินงานการใช้หลักสูตร

2.4.2 ปัญหาการดำเนินงานการใช้หลักสูตร

คำนิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

การดำเนินงานการใช้หลักสูตร หมายถึง การปฏิบัติจริงในการนำหลักสูตรไปใช้
ในด้านการเตรียมการดำเนินงานการใช้หลักสูตร การดำเนินงานการใช้หลักสูตรและการประเมิน
ผลการดำเนินงานการใช้หลักสูตร

ปัญหาการดำเนินงานการใช้หลักสูตร หมายถึง สิ่งที่เกิดขึ้นจริงและเป็นปัญหา
อุปสรรคต่อการปฏิบัติ ในด้านการเตรียมการดำเนินงานการใช้หลักสูตร การดำเนินงานการใช้
หลักสูตรและการติดตามประเมินผลการดำเนินงานการใช้หลักสูตร

โรงเรียน หมายถึง โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษา
ศึกษาแห่งชาติ ที่มีการจัดการเรียนการสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ตามโครงการขยาย
โอกาสทางการศึกษารุ่นพื้นฐาน ในเขตการศึกษา 12 จำนวน 328 โรงเรียน

หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษในกลุ่มวิชาภาษา
ตามหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.
2533)

ผู้บริหาร หมายถึง ผู้อำนวยการ อาจารย์ใหญ่ ครูใหญ่ ในโรงเรียนขยาย
โอกาสทางการศึกษารุ่นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขต
การศึกษา 12

ครูผู้สอน หมายถึง ครูที่ปฏิบัติการสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาระดับพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12

เขตการศึกษา 12 หมายถึง การแบ่งเขตการศึกษาตามสภาพภูมิศาสตร์ที่อยู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย ซึ่งประกอบด้วย 8 จังหวัด คือ นครนายก ปราจีนบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ระยอง จันทบุรี สระแก้ว และตราด

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นข้อมูลให้ผู้บริหารและครูผู้สอนปรับปรุงการใช้หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษได้ บรรลุจุดมุ่งหมาย
2. เป็นข้อมูลให้ผู้ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาหลักสูตรได้ปรับปรุงหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพ
3. เป็นข้อมูลให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง วางแผนการใช้หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาระดับพื้นฐานให้ได้ผลดี

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย